

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 17. januarja 2019*

„Predhodno odločanje – Skupna zunanja in varnostna politika – Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Libiji – Veriga pogodb, sklenjenih zaradi izdaje bančne garancije v korist subjekta, vpisanega na seznam zamrznitve sredstev – Plačilo stroškov na podlagi pogodb o kontragaranciji – Uredba (EU) št. 204/2011 – Člen 5 – Pojem ‚sredstva, dana na razpolago subjektu, navedenem v Prilogi III k Uredbi št. 204/2011‘ – Člen 12(1)(c) – Pojem ‚zahtevek za uveljavljanje garancije‘ – Pojem ‚oseba ali subjekt, ki deluje v imenu osebe iz člena 12(1)(a) ali (b)‘“

V zadevi C-168/17,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Kúria (vrhovno sodišče, Madžarska) z odločbo z dne 23. marca 2017, ki je na Sodišče prispela 3. aprila 2017, v postopku

SH

proti

TG,

ob udeležbi

UF,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi M. Vilaras (poročevalec), predsednik četrtega senata v funkciji predsednika tretjega senata, J. Malenovský, L. Bay Larsen, M. Safjan in D. Šváby, sodniki,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodni tajnik: R. Schiano, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 23. aprila 2018,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za SH J. Burai-Kovács in G. Stanka, ügyvédek, ter Á. Mohay, jogi iroda vezetője,
- za TG B. Kutasi in Á. Szenczy, ügyvédek, ter E. Rosenfeld, avocat,
- za UF Z. Völgyesiné Hontvári in A. Szerencsés, ügyvédek,

* Jezik postopka: madžarščina.

- za madžarsko vlado G. Koós in M. Z. Fehér, agenta,
- za nemško vlado T. Henze in D. Klebs, agenta,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj s P. Gentilijem, avvocato dello Stato,
- za Evropsko komisijo L. Havas in E. Paasivirta, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 3. oktobra 2018

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago, prvič, člena 5, člena 9 in člena 12(1) Uredbe Sveta (EU) št. 204/2011 z dne 2. marca 2011 o omejevalnih ukrepih zaradi razmer v Libiji (UL 2011, L 58, str. 1), drugič, člena 12(1) te uredbe v različici, ki izhaja iz Uredbe Sveta (EU) št. 45/2014 z dne 20. januarja 2014 (UL 2014, L 16, str. 1), in tretjič, člena 17(1) Uredbe Sveta (EU) 2016/44 z dne 18. januarja 2016 o omejevalnih ukrepih zaradi razmer v Libiji in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 204/2011 (UL 2016, L 12, str. 1).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med dvema madžarskima bankama, SH in TG, ki je bil predložen Kúria (vrhovno sodišče, Madžarska) in katerega predmet je plačilo banke SH v korist banke TG, prvič, stroškov garancije, ki so nastali v okviru bančne garancije, ki jo je libijska banka, in sicer banka Sahara Bank, izdala libijskemu naročniku del, in sicer Libyan Housing and Infrastructure Board (libijski odbor za stanovanja in infrastrukturo, v nadaljevanju: HIB), in drugič, stroškov iz naslova kontragarancije, ki jo je banka TG izdala banki Sahara Bank.

Pravni okvir

Mednarodno pravo

- 3 Glede na hude in sistematične kršitve človekovih pravic v Libiji je Varnostni svet Združenih narodov 26. februarja 2011 na podlagi člena 41 poglavja VII Ustanovne listine Združenih narodov sprejel Resolucijo 1970 (2011), s katero so bili uvedeni omejevalni ukrepi proti tej državi.
- 4 V skladu s odstavkoma 17 in 21 navedene resolucije je Varnostni svet Združenih narodov:

„17. *Odločil*, da vse države članice takoj zamrznejo vsa sredstva, drugo finančno premoženje in gospodarske vire, ki se nahajajo na njihovem ozemlju, ki so v lasti ali pod neposrednim ali posrednim nadzorom oseb ali subjektov, določenih v Prilogi II k tej resoluciji ali ki jih je določil odbor, ustanovljen v skladu z odstavkom 24 spodaj, ali katerega koli posameznika ali subjekta, ki deluje v njihovem imenu ali na podlagi njihovih navodil ali katerega koli subjekta v njihovi lasti ali pod njihovim nadzorom in *poleg tega odločil*, da vse države članice zagotovijo, da njihovi državljani ali katera koli oseba ali subjekt, ki se nahaja na njihovem ozemlju, ne dajo na voljo posameznikom ali subjektom iz Priloge II k tej resoluciji ali posameznikom, ki jih je določil odbor, nobenih sredstev, finančnega premoženja ali gospodarskih virov;

[...]

21. *Odločil*, da ukrepi iz odstavka 17 zgoraj ne preprečujejo določeni osebi ali subjektu, da nakaže plačilo po pogodbi, sklenjeni preden je bila ta oseba ali subjekt uvrščena na seznam, pod pogojem, da je zadevna država članica ugotovila, da plačila neposredno ali posredno ne prejme oseba ali subjekt iz odstavka 17, potem ko zadevna država članica uradno obvesti odbor o nameri nakazila ali prejema takih plačil ali da bo ta namen odobrila, če je ustrezno, odmrznitev sredstev, drugega finančnega premoženja ali gospodarskih virov, in sicer deset delovnih dni pred takšno odobritvijo.“

Pravo Unije

Sklep 2011/137/SZVP

5 Zaradi izvajanja Resolucije 1970 (2011) je Svet Evropske unije sprejel Sklep 2011/137/SZVP z dne 28. februarja 2011 o omejevalnih ukrepih zaradi razmer v Libiji (UL 2011, L 58, str. 53).

6 Člen 6(1) in (2) tega sklepa določa:

„1. Zamrznejo se vsa sredstva, drugo finančno premoženje in gospodarski viri, ki so v lasti ali jih neposredno ali posredno nadzorujejo:

(a) osebe in subjekti iz Priloge II k [Resoluciji] 1970 (2011) ter druge osebe in subjekti, ki jih je določil Varnostni svet ali odbor v skladu z odstavkom 22 [Resolucije] 1970 (2011) ali posamezniki ali subjekti, ki delujejo v njihovem imenu ali po njihovih navodilih, ali subjekti, ki so v lasti ali pod nadzorom teh oseb ali subjektov, kot so navedeni v Prilogi III;

(b) osebe in subjekti, ki niso navedeni v Prilogi III, so pa udeleženi ali sodelujejo pri naročanju, nadzorovanju ali drugačnemu usmerjanju izvajanja hudih kršitev človekovih pravic prebivalstva v Libiji, tudi tako, da v nasprotju z mednarodnim pravom sodelujejo ali so udeleženi pri načrtovanju, poveljevanju, ukazovanju ali izvajanju napadov, vključno z zračnimi napadi, na civilno prebivalstvo in objekte, ali posamezniki ali subjekti, ki delujejo v njihovem imenu ali po njihovih navodilih, ali subjekti, ki so v lasti ali pod nadzorom teh oseb ali subjektov, kot so navedeni v Prilogi IV.

2. Fizičnim ali pravnim osebam ali subjektom iz odstavka 1 se niti posredno niti neposredno ne smejo dati na razpolago sredstva, drugo finančno premoženje ali gospodarski viri, niti ti ne smejo od njih imeti koristi.“

7 Člen 7 navedenega sklepa določa:

„V zvezi s pogodbami ali drugimi transakcijami, katerih izvedba je bila posredno ali neposredno, v celoti ali deloma ovirana zaradi ukrepov, uvedenih v skladu z [Resolucijo] 1970 (2011), vključno z ukrepi, ki so jih Unija ali države članice sprejele v skladu z ustreznimi sklepi Varnostnega sveta, za njihovo izvajanje ali v zvezi s tem, ali ukrepi, zajetimi v tem sklepu, se ne odobri nobena terjatev, vključno z zahtevki za odškodnino ali podobnimi terjatvami, kot so zahtevki za terjatev ali uveljavljanje garancije, ki bi jo zahtevale osebe ali subjekti, uvrščeni na seznam iz Priloge I, II, III ali IV, ali druge osebe ali subjekti v Libiji, vključno z vlado Libije, ali druge osebe ali subjekti, ki zahtevke vlagajo prek take osebe ali subjekta ali v njeno oziroma njegovo korist.“

Uredba št. 204/2011

8 Svet je na podlagi Sklepa 2011/137 sprejel Uredbo št. 204/2011, ki je začela veljati 3. marca 2011.

9 V uvodnih izjavah 1 in 2 te uredbe je navedeno:

- „(1) V skladu z Resolucijo [...] 1970 (2011) [...] Sklep [2011/137] določa embargo na orožje, prepoved izvoza opreme za notranjo represijo ter omejitve glede sprejemanja nekaterih oseb in subjektov, povezanih z resnimi kršitvami človekovih pravic prebivalcev v Libiji, vključno s kršenjem mednarodnega prava z napadi na civilno prebivalstvo in objekte, ter zamrznitev sredstev in gospodarskih virov tem osebam in subjektom. Te fizične ali pravne osebe, subjekti in organi so navedeni v prilogah k temu sklepu.
- (2) Nekateri od teh ukrepov spadajo na področje uporabe Pogodbe o delovanju Evropske unije in je zato za njihovo izvajanje potreben regulativni ukrep na ravni Unije predvsem zato, da bi jih gospodarski subjekti v vseh državah članicah enotno uporabljali.“

10 Člen 1 navedene uredbe določa:

„V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) ‚sredstva‘ pomenijo vse vrste finančnih sredstev in koristi, kar vključuje, vendar ni omejeno na:

[...]

- (v) kredit, pravico do pobota, garancije, garancije za dobro izvedbo ali druge finančne obveznosti;
(vi) kreditna pisma, nakladnice, kupoprodajne listine;

[...]

- b) ‚zamrznitev sredstev‘ pomeni preprečitev vsakršnega premika, prenosa, spremembe, uporabe sredstev, dostopa do njih ali kakršnega koli ravnanja z njimi, ki bi imelo za posledico spremembe v njihovi količini, znesku, lokaciji, lastništvu, posedovanju, vrsti, namembnosti ali druge spremembe, ki bi omogočile uporabo sredstev, vključno z upravljanjem portfeljev;
- c) ‚gospodarski viri‘ pomenijo vse vrste sredstev, opredmetena ali neopredmetena, premičnine ali nepremičnine, ki sicer niso sredstva, se pa lahko uporabijo za pridobitev sredstev, blaga ali storitev;
- d) ‚zamrznitev gospodarskih virov‘ pomeni preprečitev njihove uporabe za pridobivanje sredstev, blaga ali storitev na kakršen koli način, kar vključuje, vendar ni omejeno na, njihovo prodajo, najem ali hipoteko;

[...]“

11 Člen 5 te uredbe določa:

„1. Vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo fizičnim ali pravnim osebam, subjektom in organom iz prilog II in III, ki so v njihovi lasti, posesti ali s katerimi ti razpolagajo, se zamrznejo.

2. Nobena sredstva ali gospodarski viri se ne smejo neposredno ali posredno dati fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom iz prilog II in III na razpolago ali v njihovo korist.

3. Prepovedano je zavestno in namerno sodelovanje pri dejavnostih, katerih namen ali posledica je posredno ali neposredno izogibanje ukrepom iz odstavkov 1 ali 2.“

12 Člen 9(1) Uredbe št. 204/2011 določa:

„Člen 5(2) se ne uporablja za prilive na zamrznjenih računih, kot so:

[...]

(b) zapadla plačila po pogodbah, sporazumih ali obveznostih, ki so bili sklenjeni ali so nastali pred datumom, ko je Odbor za sankcije, Varnostni svet ali Svet fizično ali pravno osebo, subjekt ali organ iz člena 5 uvrstil na seznam,

če so tak[a] [...] plačila zamrznjen[a] v skladu s členom 5(1).“

13 Člen 12 te uredbe določa:

„V zvezi s pogodbami ali drugimi transakcijami, katerih izvedba je bila posredno ali neposredno, v celoti ali deloma ovirana zaradi ukrepov, uvedenih v skladu z [Resolucijo] 1970 (2011), vključno z ukrepi, ki so jih Unija ali države članice sprejele v skladu z ustreznimi sklepi Varnostnega sveta, za njihovo izvajanje ali v zvezi s tem, ali ukrepi, zajetimi v tej uredbi, se ne odobri nobena terjatev, vključno z zahtevki za odškodnino ali podobnimi terjatvami, kot so zahtevki za terjatev ali uveljavljanje garancije, vladi Libije, ali drugim osebam ali subjektom, ki zahtevke vlagajo prek nje ali v njeno korist.“

Uredba št. 45/2014

14 S členom 1 Uredbe Sveta št. 45/2014 je bil spremenjen člen 12 Uredbe št. 204/2011, in sicer:

„1. V zvezi s katero koli pogodbo ali transakcijo, katere izvedba je bila neposredno ali posredno, v celoti ali deloma ovirana zaradi ukrepov, uvedenih v skladu s to uredbo, se ne ugotovi nobenemu zahtevku, vključno z zahtevki za nadomestilo škode ali kakršnimi koli drugimi zahtevki te vrste, kot je odškodninski zahtevek ali zahtevek za uveljavljanje garancije, zlasti zahtevek za podaljšanje dospelosti obveznice, garancije ali jamstva, predvsem finančne garancije ali finančnega jamstva v kakršni koli obliki, ki ga zahtevajo:

(a) določene osebe, subjekti ali organi s seznamov iz prilog II ali III;

(b) katera koli druga libijska oseba, subjekt ali organ, vključno z libijsko vlado;

(c) katera koli oseba, subjekt ali organ, ki deluje prek oseb, subjektov ali organov iz točke (a) ali (b) ali v njihovem imenu.

[...]“

15 Sprememba člena 12 Uredbe št. 204/2011 je začela veljati 22. januarja 2014.

Uredba 2016/44

16 Člen 17(1) Uredbe 2016/44, ki je začela veljati 20. januarja 2016, določa:

„V zvezi s pogodbami ali transakcijami, katerih izvedba je bila neposredno ali posredno, v celoti ali deloma ovirana zaradi ukrepov, uvedenih v skladu s to uredbo, se ne ugotovi nobenemu zahtevku, vključno z zahtevki za nadomestilo škode ali kakršnimi koli drugimi zahtevki te vrste, kot je

odškodninski zahtevek ali zahtevek za uveljavljanje garancije, zlasti zahtevek za podaljšanje dospelosti obveznice, garancije ali jamstva, predvsem finančne garancije ali finančnega jamstva v kakršni koli obliki, ki ga vložijo:

- (a) osebe, subjekti ali organi iz Priloge II ali III;
- (b) katera koli druga libijska oseba, subjekt ali organ, vključno z libijsko vlado;
- (c) katera koli oseba, subjekt ali organ, ki deluje prek oseb, subjektov ali organov iz točke (a) ali (b) ali v njihovem imenu.“

Dejansko stanje v sporu o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 17 Odbor HIB in družba UK, ki je madžarsko gradbeno podjetje, sta 7. julija 2009 sklenila pogodbo, v skladu s katero zadnjenavedena družba zgradi javno infrastrukturo v regiji Zawya (Libija). Odbor HIB je zahteval, naj družba UF pridobi bančni garanciji, ki ju mora dati libijska banka, zato da jamči po eni strani za izpolnitev svojih obveznosti v zameno za prejeto predplačilo (garancija za vračilo predplačila) in po drugi strani za izvedbo gradbenih del (garancija za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti).
- 18 Banka Sahara Bank je sicer pristala na izdajo garancij, ki ju je zahteval odbor HIB, vendar pa je od družbe UF zahtevala, naj pridobi kontragarancijo, ki jo mora dati madžarska banka.
- 19 Družba UF je 16. oktobra 2009 z madžarsko banko SH sklenila pogodbo o kontragaranciji za vračilo predplačila in pogodbo o kontragaranciji za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, s katerima se je banka SH zavezala, da bo kontragaranciji izdala v korist druge madžarske banke, in sicer banke TG, ki jo je banka SH pooblastila, da banki Sahara Bank predloži kontragarancijo in dokumentarni akreditiv, ki ga je ta zahtevala. Zato je banka SH 20. novembra in 16. decembra 2009 v korist banke TG izdala kontragarancijo za vračilo predplačila v znesku 69.499.610 libijskih dinarjev (LYD) (približno 49.251.000 EUR) s potekom 14. septembra 2013 in kontragarancijo za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti za znesek 9.266.615 LYD (približno 6.567.000 EUR) s potekom 15. julija 2014.
- 20 Banka TG je 24. novembra in 17. decembra 2009 v korist banke Sahara Bank izdala kontragarancijo za vračilo predplačila s potekom 30. avgusta 2013 in nepreklicni akreditiv s potekom 30. junija 2014, tako da je banka Sahara Bank izdala bančni garanciji, ki ju je zahteval odbor HIB.
- 21 V zameno za storitev banke TG za izdajo teh garancij se je banka SH zavezala, da ji bo četrtletno in vnaprej plačala provizijo 1,30 % letno ter da ji bo vrnila stroške in izdatke banke Sahara Bank ter njene stroške financiranja in morebitne zamudne obresti.
- 22 Z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 233/2011 z dne 10. marca 2011 o izvajanju člena 16(2) Uredbe št. 204/2011 (UL 2011, L 64, str. 13) je bilo od 11. marca 2011 ime odbora HIB dodano na seznam iz Priloge III k tej uredbi.
- 23 Z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 272/2011 z dne 21. marca 2011 o izvajanju člena 16(2) Uredbe št. 204/2011 (UL 2011, L 76, str. 32) je bilo od 22. marca 2011 ime banke Sahara Bank dodano na seznam iz Priloge III k tej uredbi. To ime je bilo s tega seznama črtano 2. septembra 2011 z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 872/2011 z dne 1. septembra 2011 o izvajanju člena 16(2) Uredbe št. 204/2011 (UL 2011, L 227, str. 3).
- 24 Od 2. septembra 2011 do 16. julija 2013 je banka TG banki Sahara Bank plačevala stroške iz naslova pogodbe o kontragaranciji, sklenjene s to zadnjenavedeno banko.

- 25 Banka Sahara Bank je 29. novembra 2012 na zahtevo odbora HIB poizkušala unovčiti kontragarancijo za vračilo predplačila, ki jo je izdala banka TG. Ta pa tega ni sprejela in se je sklicevala na nezakonitost zahteve. V zvezi s tem je bilo s pravnomočnim sklepom z dne 22. aprila 2013 Fővárosi Ítéltábla (višje sodišče v Budimpešti, Madžarska) tako plačilo prepovedano, dokler je ime odbora HIB vpisano na seznam iz priloge III k Uredbi št. 204/2011.
- 26 Banki SH in TG sta 20. decembra 2012 podpisali memorandum o soglasju, s katerim sta ugotovili, da ni mogoče ugoditi nobeni zahtevi za plačilo garancije za vračilo predplačila, dokler za odbor HIB veljajo omejevalni ukrepi. Banka SH je v njem izrazila svoj namen, da plača stroške kontragarancije za vračilo predplačila in kontragarancije za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, ki bi jih lahko zahtevala banka TG in prek nje banka Sahara Bank le, če za odbor HIB pred potekom teh kontragarancij ne veljajo več taki ukrepi. Banka SH se je zavezala, da na depozitni račun nakaže dotlej še ne plačane stroške in kasneje nastale stroške, pri čemer mora biti deblokada tako plačanega zneska opravljena v skladu s pogoji, določenimi v pogodbi o depozitu, sklenjeni med strankama in depozitno banko (v nadaljevanju: pogodba o depozitu).
- 27 Banki SH, TG in ta depozitna banka so ravno tako 20. decembra 2012 sklenile pogodbo o depozitu, na podlagi katere so bili zneski, povezani s kontragarancijama, ki jih je banka SH dala banki TG, deponirani in shranjeni skupaj z nateklimi obrestmi.
- 28 Stranke pogodbe o depozitu so določile, da bodo deponirani zneski izplačani banki SH, če ime odbora HIB ne bo črtano s seznama iz Priloge III k Uredbi št. 204/2011 pred datumoma poteka kontragarancij, ki ju je izdala banka SH. Alternativno so določile, da če bi bilo ime odbora HIB črtano s seznama iz Priloge III k Uredbi št. 204/2011 pred tema datumoma, deponirani zneski pripadajo banki TG.
- 29 Po 20. decembru 2012 je banka SH na ta depozitni račun nakazala stroške, ki jih banki TG dolguje iz naslova kontragarancij, ki ju je ta izdala.
- 30 Kontragarancija za vračilo predplačila, ki jo je izdala banka SH, je potekla 14. septembra 2013, ne da bi bilo ime odbora HIB črtano s seznama iz Priloge III k Uredbi št. 204/2011.
- 31 Po spremembi z Uredbo št. 45/2014, ki je začela veljati 22. januarja 2014, člen 12(1)(b) Uredbe št. 204/2011 prepoveduje, da se zvezi s pogodbo ali transakcijo, katere izvedba je bila ovirana zaradi ukrepov, uvedenih v skladu s to uredbo, ugotodi zahtevku, ki ga med drugim uveljavlja katera koli libijska oseba, subjekt ali organ.
- 32 Z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 74/2014 z dne 28. januarja 2014 o izvajanju člena 16(2) Uredbe št. 204/2011 (UL 2014, L 26, str. 1) je bilo ime odbora HIB z učinkom od 29. januarja 2014 črtano s seznama iz Priloge III k zadnjenavedeni uredbi.
- 33 Banka SH je 31. januarja 2014 od depozitne banke zahtevala, da v njeno korist sprostí deponirani znesek, ker je kontragarancija za vračilo predplačila, ki jo je izdala ta banka, potekla medtem, ko je bilo ime odbora HIB vpisano na seznam iz priloge III k Uredbi št. 204/2011. Banka TG je zavrnila izdajo potrebne izjave za sprostitev depozita, ki jo določa pogodba o depozitu, češ da pogoji za tako sprostitev niso bili izpolnjeni.
- 34 Banka SH je zato pri prvostopenjskem sodišču vložila tožbo, da bi dosegla, da se zadevni depozit sprostí. Banka TG pa je vložila nasprotno tožbo zaradi plačila zneska 2.072.321,18 EUR, ki predstavlja stroške, za katere je ocenila, da ji pripadajo v okviru izpolnitve pogodb med to banko in banko SH ter stroške kontragarancije, ki jih je banka TG plačala banki Sahara Bank.
- 35 Prvostopenjsko sodišče je ugodilo zahtevku banke SH, vendar pa ji je naložilo, naj banki TG plača znesek 1.352.713,04 EUR. To sodišče je namreč menilo, da stroški, ki so dolgovani na podlagi pogodb o kontragarancijah, sklenjenih med bankama SH in TG, ne spadajo na področje uporabe Uredbe

št. 204/2011, ker gre za protidajatev za storitev, ki jo je opravila madžarska pravna oseba. Po drugi strani pa je ocenilo, da stroški garancije, ki jih je banka TG plačala banki Sahara Bank, spadajo na področje uporabe Uredbe št. 204/2011 in da torej banka TG ne more zahtevati njihovega vračila od banke SH.

- 36 Višje sodišče je prvostopenjsko sodbo spremenilo in v celoti zavrnilo nasprotno tožbo, pri čemer se je oprlo na to, da sta stranki spora s pogodbo o depozitu spremenili določila pogodb o kontragarancijah, kar zadeva pravico do stroškov, ki so povezani z njima, in potek te pravice. Iz tega je izhajalo, da ker ime odbora HIB pred potekom kontragarancij ni bilo črtano s seznama iz Priloge III k Uredbi št. 204/2011, banka TG ni imela pravice do plačila različnih stroškov. To sodišče je dodalo, da banka TG, tudi če ne bi bilo spremembe pogodb, ne bi imela pravice do tega plačila, ker so omejevalni ukrepi, naloženi z ureditvijo Unije, zavezujoči, in banka TG ne more dati garancije subjektu, za katerega veljajo ti ukrepi, in torej ne more imeti pravice do kritja stroškov, povezanih s tako garancijo. Stroški garancije, ki jih je banka TG plačala banki Sahara Bank, naj bi posredno služili izpolnitvi obveznosti v korist odbora HIB, ki spada na področje uporabe Uredbe št. 204/2011.
- 37 Banka TG je zoper odločbo o zavrnitvi nasprotne tožbe vložila kasacijsko pritožbo pri Kúria (vrhovno sodišče). Navaja, da je višje sodišče napačno razlagalo člena 5 in 12 Uredbe št. 204/2011, ker področje uporabe tega člena 5 zajema le subjekte, ki so na sankcijskem seznamu, na katerem ni bilo več imena banke Sahara Bank, in ker se je v upoštevnem obdobju ta člen 12 nanašal le na libijske organe. Banka TG navaja, da so stroški garancije, ki ji pripadajo, kot tudi tisti, ki so bili plačani banki Sahara Bank, bančni stroški, da ne pomenijo garancije in da njihovo plačilo ne služi interesom odbora HIB.
- 38 Banka SH in družba UF, ki je v sporu o glavni stvari intervenientka v podporo predlogom banke SH, predložitvenemu sodišču predlagata, naj drugostopenjsko sodbo potrdi, ker je po njunem mnenju pomembno samo to, da je med subjekti v verigi pogodb, ki so jih stranke podpisale, ime enega izmed njih, konkretno odbora HIB, vpisano na seznam iz Priloge III k Uredbi št. 204/2011.
- 39 Predložitveno sodišče loči med garancijo, dano zato, da se jamči za izpolnitev obveznosti, in stroški garancije, ki so protidajatev za storitev obveznosti zagotavljanja garancije. Meni, da bi bila sprostitev bančne garancije v korist odbora HIB, če bi do nje prišlo, plačilo, ki ga Uredba št. 204/2011 prepoveduje.
- 40 Ugotavlja, da se nasprotna tožba banke TG deli na dva dela, od katerih je eden zahteva za vračilo stroškov garancije, ki jih je ta plačala banki Sahara Bank, drugi pa se nanaša na stroške, ki jih je imela pravico zahtevati od banke SH na podlagi pogodb o kontragarancijah, ki sta ju sklenili.
- 41 Predložitveno sodišče meni, da je za odločitev v zvezi s to nasprotno tožbo treba ugotoviti, ali se za plačilo stroškov garancije lahko šteje, da je posredno plačilo sredstev, ki so v kakršni koli obliki povezani z bančno garancijo. Poleg tega bi bilo treba ugotoviti, ali se za banko TG s tem, da zahteva to plačilo, lahko šteje, da je oseba, ki deluje v imenu osebe, subjekta, ali organa, za katerega veljajo omejevalni ukrepi iz Uredbe št. 204/2011. Sprašuje tudi o morebitni uporabi člena 9 te uredbe, ki določa izjeme do ukrepov zamrzitve sredstev in gospodarskih virov.
- 42 Ugotavlja, da če zahtevke za plačilo različnih stroškov garancije, ki ga je podala banka TG, deloma ali v celoti ne spada na področje uporabe Uredbe št. 204/2011, bi bilo treba odločiti na podlagi nacionalnega prava. Če bi bilo treba plačilo teh stroškov opredeliti za posredno plačilo v smislu te uredbe, ne da bi se lahko uporabilo pravilo o izjemi iz člena 9, je torej treba nasprotno tožbo zavrnilo.
- 43 Predložitveno sodišče meni, da so različne zadevne pogodbe ozko povezane, ker so bile sklenjene z edinim namenom zagotovitve bančne garancije v korist odbora HIB, in da jih ni mogoče obravnavati kot podlago za nastanek avtonomnih obveznosti, ki ena od druge niso odvisne.

44 Navaja, da je treba, čeprav plačilo stroškov garancije spada na področje uporabe uredbe o uvedbi omejevalnih ukrepov, ugotoviti, katera uredba se uporablja, in sicer Uredba št. 204/2011, ki je veljala ob poteku kontragarancij, ali Uredba št. 2016/44, ki je začela veljati, ko je spor že potekal pred madžarskimi sodišči in ko še ni bil dokončno opravljen obračun teh stroškov.

45 V teh okoliščinah je Kúria (vrhovno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

- „1. Ali so v področju uporabe Uredbe št. 204/2011 ali – če je to upoštevno – Uredbe 2016/44 zajete te obveznosti plačila stroškov garancije, ki izhajajo iz pogodb o kontragaranciji, ki sta bili v okviru verige pogodb sklenjeni za izdajo bančne garancije v korist [odbora HIB]:
- a) če ima na podlagi pogodbe o kontragaranciji banka s sedežem v Evropski uniji obveznost plačati stroške libijski banki, navedeni na seznamu [...] iz priloge III k Uredbi št. 204/2011;
 - b) če ima na podlagi pogodbe o kontragaranciji banka s sedežem v Evropski uniji obveznost plačati stroške libijski banki, ki ni navedena na seznamu [...] iz priloge III k Uredbi št. 204/2011, vendar je bančna garancija izdana v korist odbora HIB, ki pa je vključen na ta seznam;
 - c) če so v obdobju po spremembi Uredbe št. 204/2011 z Uredbo št. 45/2014 z Uredbo št. 204/2011 prepovedana neposredna ali posredna plačila kateremu koli libijskemu subjektu;
 - d) če obveznost plačila stroškov garancije izhaja iz pogodbe o kontragaranciji, ki je bila v okviru razmerja med dvema bankama s sedežema v Evropski uniji sklenjena znotraj verige pogodb za izdajo bančne garancije v korist odbora HIB;
 - e) če do obračuna stroškov garancije pride po izteku garancijskega obdobja v okviru sodnega postopka in po uveljavitvi Uredbe 2016/44?
2. Ali je treba v primeru, da je obveznost plačila stroškov garancije, navedena [v točkah (a) in (b) prvega vprašanja] zajeta v področju uporabe Uredbe [204/2011], stroške garancije, plačane libijski banki – ki je bila neko obdobje prav tako vključena na seznam [...] iz priloge III – za izdajo garancije za vračilo predplačila in garancije za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti v korist odbora HIB, šteti za sredstva, ki so neposredno ali posredno uporabljena v korist pravnih oseb, subjektov ali organov iz priloge III k Uredbi št. 204/2011?
3. Ali je treba člen 12(1)(b) Uredbe št. 204/2011 v obdobju po spremembi te uredbe z Uredbo št. 45/2014 ([točka (c) prvega vprašanja]) razlagati tako, da je treba šteti, da stroški in izdatki, ki jih terja libijska banka in jih na podlagi pogodbe o kontragaranciji plača banka s sedežem v [...] Uniji, neposredno ali posredno pomenijo zahteve iz naslova garancije?
4. Ali je treba za osebo ali subjekt v smislu člena 12(1)(c) Uredbe št. 204/2011, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 45/2014 – oseba ali subjekt, ki deluje prek oseb, subjektov ali organov iz točk (a) ali (b) navedenega člena 12(1) ali v njihovem imenu ali v njihovo korist – šteti banko s sedežem v [...] Uniji, ki je na podlagi pogodbe o kontragaranciji, sklenjene v okviru verige pogodb za izdajo bančne garancije v korist odbora HIB, obvezana plačati stroške garancije libijskemu subjektu ([točka (d) prvega vprašanja])? Ali je treba šteti, da stroški garancije, ki jih ta banka terja od druge banke s sedežem v [...] Uniji, neposredno ali posredno pomenijo zahteve iz naslova garancije?
5. Ali se pravilo o izključitvi iz člena 9 Uredbe št. 204/2011 nanaša na katero koli plačilo?
6. Ali – ker do obračuna stroškov garancije pride po uveljavitvi Uredbe [...] 2016/44, s katero je bila razveljavljena Uredba št. 204/2011, a ki v bistvu vsebuje enake določbe ([točka (e) prvega vprašanja]) – se za rešitev spora med strankami uporabi Uredba 2016/44 in je treba člen 17(1)(b) te uredbe razlagati tako, da je treba šteti, da stroški in izdatki, ki jih terja libijska banka in jih na podlagi pogodbe o kontragaranciji plača banka s sedežem v [...] Uniji, neposredno ali posredno pomenijo zahteve iz naslova garancije? Ali je treba za osebo ali subjekt v smislu člena 17(1)(c) te uredbe – oseba ali subjekt, ki deluje prek oseb, subjektov ali organov iz

točke (a) ali (b) člena 17(1) ali v njihovem imenu ali v njihovo korist – šteti banko s sedežem v [...] Uniji, ki je na podlagi pogodbe o kontragaranciji, sklenjene v okviru verige pogodb za izdajo bančne garancije v korist odbora HIB, obvezana plačati stroške garancije libijskemu subjektu? Ali je treba šteti, da stroški garancije, ki jih ta banka terja od druge banke s sedežem v [...] Uniji, neposredno ali posredno pomenijo zahtevke iz naslova garancije?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

- 46 Predložitveno sodišče meni, da je rešitev spora o glavni stvari odvisna od vprašanja, ali se Uredba št. 204/2011 uporablja za stroške iz naslova pogodb, sklenjenih zaradi kontragarancije za pogodbo o bančni garanciji, katere upravičenec je bil predmet omejevalnih ukrepov na podlagi te uredbe.
- 47 Različna vprašanja za predhodno odločanje pa se v več pogledih prekrivajo, zato jih je treba združiti in preoblikovati, da se predložitvenemu sodišču dajo kar najbolj natančni odgovori.
- 48 Zato je treba šteti, da predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali se za položaj, kot je ta iz postopka v glavni stvari, uporablja, prvič, člen 5(2) Uredbe št. 204/2011, ki prepoveduje, da se sredstva ali gospodarski viri neposredno ali posredno dajo na razpolago osebam, katerih imena so vpisana na seznam iz Priloge III k tej uredbi, drugič, člen 12 te uredbe, ki prepoveduje, da so odobri katera koli terjatev v zvezi s pogodbami ali drugimi transakcijami, ki so ovirane z ukrepi, uvedenimi na podlagi te uredbe, tretjič, člen 9 Uredbe št. 204/2011, ki določa izjeme od člena 5(2), in četrtič, člen 17(1) Uredbe št. 2016/44, s katerim je bil nadomeščen člen 12 Uredbe št. 204/2011.

Člen 5(2) Uredbe št. 204/2011

- 49 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 5(2) Uredbe št. 204/2011 razlagati tako, da se uporablja za položaj, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v katerem mora stroške iz naslova pogodb o kontragarancijah plačati, prvič, banka iz Unije libijski banki, katere ime je vpisano na seznam iz Priloge III k tej uredbi, drugič, banka iz Unije libijski banki, katere ime ni več vpisano na ta seznam, pri čemer je bančna garancija, ki jo je izdala libijska banka, v korist subjekta, ki je na tem seznamu, in tretjič, banka iz Unije drugi banki iz Unije.
- 50 Člen 5(2) Uredbe št. 204/2011 določa, da se nobena sredstva ali gospodarski viri ne smejo neposredno ali posredno dati na razpolago fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom iz prilog II in III ali v njihovo korist.
- 51 Poudariti je treba, da je prepoved dajanja na razpolago sredstev ali gospodarskih virov osebi, ki je vpisana na seznam oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi, ki je predpisana v tej določbi, opredeljena izrazito široko, kar dokazuje uporaba dikcije „neposredno ali posredno“, in zato zajema vsa dejanja, za katera je na podlagi veljavnega nacionalnega prava potrebna izvršitev, da bi ta oseba dejansko pridobila pravico do popolnega razpolaganja z zadevnimi sredstvi ali gospodarskimi viri (glej v tem smislu sodbe z dne 11. oktobra 2007, Möllendorf in Möllendorf-Niehuus, C-117/06, EU:C:2007:596, točki 50 in 51; z dne 29. junija 2010, E in F, C-550/09, EU:C:2010:382, točki 66 in 74, ter z dne 21. decembra 2011, Afrasiabi in drugi, C-72/11, EU:C:2011:874, točki 39 in 40).
- 52 To široko in nedvoumno besedilo se tako uporablja za vsako dajanje gospodarskih virov na razpolago in torej prav tako za dejanje, ki izhaja iz izpolnitve dvostranske pogodbe in ki je bilo dogovorjeno ob plačilu ekonomske protidajatve (sodba z dne 11. oktobra 2007, Möllendorf in Möllendorf-Niehuus, C-117/06, EU:C:2007:596, točka 56).

- 53 Poleg tega iz sodne prakse Sodišča izhaja, da ima tudi pojem „sredstva in gospodarski viri“ širok pomen, ki zajema vse vrste sredstev, pridobljenih na kakršen koli način (glej po analogiji sodbo z dne 29. junija 2010, E in F, C-550/09, EU:C:2010:382, točka 69).
- 54 Na prvem mestu predložitveno sodišče navaja primer, v katerem mora banka iz Unije libijski banki, katere ime je vpisano na seznam iz Priloge III k Uredbi št. 204/2011, plačati stroške iz naslova pogodbe o kontragaranciji.
- 55 Čeprav se spor o glavni stvari nanaša na plačilo stroškov iz naslova pogodbe o kontragaranciji, sklenjene med dvema evropskima bankama, lahko primer iz prejšnje točke te sodbe vseeno vpliva na rešitev tega spora, ker ni izključeno, da se plačilo stroškov kontragarancije, ki ga zahteva banka TG, nanaša tudi na stroške garancije, ki jih je banka Sahara Bank zahtevala iz naslova obdobja, v katerem je bilo njeno ime vpisano na seznam iz Priloge III k tej uredbi.
- 56 V tem primeru je bila libijska banka iz postopka v glavni stvari, in sicer banka Sahara Bank, vpisana na ta seznam od 22. marca do 2. septembra 2011, tako da je v zvezi s tem upoštevna le ta uredba.
- 57 Taka transakcija pa že zgolj zaradi dejstva, da morajo biti taki banki iz katerega koli naslova plačani zneski denarja, spada na področje uporabe člena 5(2) iste uredbe, ker v smislu te določbe taka transakcija obsega neposredno dajanje na razpolago sredstev osebi, katere ime je vpisano na seznam iz Priloge III k Uredbi št. 204/2011.
- 58 Poleg tega, kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 34 sklepnih predlogov, okoliščina, da se ta plačila umeščajo v okvir transakcije, za katero je značilno ekonomsko ravnovesje med dajatelj in njeno protidajatelj, ter pomenijo dejanja izpolnitve pogodbe, sklenjene pred začetkom veljavnosti Uredbe št. 204/2011, sama po sebi ne zadostuje, da se izključijo iz področja uporabe te uredbe in prepovedi, ki jih predpisuje (glej v tem smislu sodbo z dne 11. oktobra 2007, Möllendorf in Möllendorf-Niehuus, C-117/06, EU:C:2007:596, točki 49 in 62).
- 59 Na drugem mestu predložitveno sodišče sprašuje o možnosti uporabe Uredbe št. 204/2011 za plačila, ki se nanašajo na stroške iz naslova pogodbe o kontragaranciji, ki jih je banka Unije izvedla v korist libijske banke, potem ko je bilo njeno ime črtano s seznama iz Priloge III k tej uredbi.
- 60 Taka plačila ne morejo biti neposredno dajanje na razpolago sredstev v smislu člena 5(2) te uredbe, ker ime prejemnika teh sredstev ni vpisano na seznam iz Priloge III, niti na seznam iz Priloge II iste uredbe, na katerega se ravno tako nanaša prepoved iz te določbe.
- 61 Vendar pa so taka plačila lahko posredno dajanje na razpolago sredstev osebi, katere ime je vpisano na seznam iz Priloge III k Uredbi št. 204/2011, kot je v tem primeru odbor HIB, ki je upravičenec do bančnih garancij, ki so podlaga za pogodbi o kontragarancijah iz postopka v glavni stvari, katerega ime je bilo na ta seznam vpisano od 11. marca 2011 do 29. januarja 2014, in sicer zlasti po črtanju imena banke Sahara Bank s tega seznama.
- 62 Kljub temu je za to, da se za sredstva lahko šteje, da so bila posredno dana na razpolago osebi, katere ime je vpisano na seznam iz Priloge III k tej uredbi, potrebno da so lahko prenakazana tej osebi ali da ima ta pravico do razpolaganja s temi sredstvi zlasti glede na obstoj pravnih ali finančnih povezav med prejemnikom sredstev in tako osebo.
- 63 V tem primeru stroški, ki jih banka TG dolguje banki Sahara Bank, predstavljajo protidajatev za bančne garancije, izdane v korist odbora HIB, v okviru, v katerem bi te morala nositi madžarska banka, in sicer banka SH. Zaradi njihove narave ti stroški torej niso namenjeni prenakazilu odboru HIB. Poleg tega iz elementov spisa, predloženega Sodišču, nikakor ne izhaja, da bi imel odbor HIB z banko Sahara Bank take povezave, kot so opisane v prejšnji točki te sodbe. Vendar mora to preveriti predložitveno sodišče.

- 64 Nazadnje, za plačila stroškov, dolgovanih libijski banki iz naslova pogodbe o kontragaranciji, ki jih izvede banka iz Unije, se lahko v smislu člena 5(2) Uredbe št. 204/2011 šteje, da so uporabljena v korist osebe, katere ime je vpisano na seznam iz Priloge III k tej uredbi, le če ta plačila na podlagi pogodbe o bančni garanciji in pogodb o kontragarancijah upravičencu do bančne garancije, ki je vpisan na enega od teh seznamov, omogočajo, da neposredno ali posredno doseže njeno uveljavitev.
- 65 To bi bilo zlasti podano v primeru, v katerem bi bila pravica upravičenca do bančne garancije, da zahteva njeno uveljavitev, v celoti ali deloma odvisna od plačila stroškov, ki se dolgujejo iz naslova pogodb o kontragaranciji. V tem delu bi se lahko za plačila iz naslova teh stroškov štelo, da so bila uporabljena v korist osebe, katere ime je vpisano na seznam iz Priloge III k tej uredbi.
- 66 Vendar mora predložitveno sodišče opraviti potrebna preverjanja, da bi izključilo, da so plačila, ki jih banka iz Unije, in sicer banka TG, opravi libijski banki, v tem primeru banki Sahara Bank, v zvezi s stroški iz naslova pogodbe o kontragaranciji glede na elemente odgovora, ki so podani v točkah 64 in 65 te sodb, uporabljena v korist odbora HIB.
- 67 Na tretjem mestu plačila banke iz Unije, ki jih opravi drugi banki iz Unije v zvezi s stroški iz naslova pogodbe o kontragaranciji, katerih del zajema vračilo stroškov, ki jih je zadnjenavedena banka plačala libijski banki v okviru druge pogodbe o kontragaranciji, načeloma ne spadajo na področje uporabe člena 5(2) Uredbe št. 204/2011, saj gre za sredstva, ki so neposredno dana na razpolago osebi, katere ime je vpisano na seznam iz Priloge III k tej uredbi.
- 68 Glede posrednega dajanja na razpolago sredstev taki osebi ali njene uporabe teh sredstev se uporabljajo preudarki, navedeni v točkah od 61 do 66 te sodb.
- 69 Glede na vse prej navedene preudarke je treba člen 5(2) Uredbe št. 204/2011 razlagati tako, da:
- se uporablja v položaju, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v katerem mora stroške iz naslova pogodbe o kontragaranciji banka iz Unije plačati libijski banki, katere ime je vpisano na seznam iz Priloge III k tej uredbi, in
 - se načeloma ne uporablja v položaju, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v katerem mora stroške iz naslova pogodbe o kontragaranciji banka iz Unije plačati libijski banki, katere ime ni več vpisano na seznam iz Priloge III k tej uredbi, ali ki jih mora banka iz Unije plačati drugi banki iz Unije, če je upravičenec do bančne garancije, ki jo je izdala libijska banka, subjekt, ki je na tem seznamu, razen če to plačilo zaradi pravnih ali finančnih povezav med banko, prejemnico tega plačila, in subjektom, ki je na tem seznamu, ne vodi do posrednega dajanja zadevnih stroškov na razpolago temu subjektu.

Člen 12 Uredbe št. 204/2011

- 70 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba v položaju, kot je ta iz postopka v glavni stvari, člen 12 Uredbe št. 204/2011 razlagati tako, da se tako v svoji prvotni različici kot v različici, ki izhaja iz Uredbe št. 45/2014, uporablja, kadar mora stroške iz naslova pogodb o kontragaranciji plačati, prvič, banka iz Unije libijski banki, vpisani na seznam iz Priloge III k tej uredbi, drugič, banka iz Unije libijski banki, ki ni na tem seznamu, če je upravičenec do bančne garancije, ki jo je izdala libijska banka, subjekt, ki je na tem seznamu, in tretjič, banka iz Unije drugi banki iz Unije.
- 71 Člen 12 Uredbe št. 204/2011 v prvotni različici in v različici, ki izhaja iz Uredbe št. 45/2014, v bistvu prepoveduje, da se odobri katera koli terjatev v zvezi s pogodbami ali drugimi transakcijami, ki so ovirane z ukrepi, uvedenimi na podlagi te uredbe.
- 72 Poudariti je treba, da mehanizem prepovedi iz navedenega člena 12 temelji na treh elementih.

- 73 Prvič, izvedba pogodbe ali transakcije mora biti neposredno ali posredno, delno ali v celoti ovirana z ukrepi, uvedenimi z Uredbo št. 204/2011. Da se člen 12 te uredbe lahko izvaja, mora torej biti pogodba ali transakcija predmet omejevalnih ukrepov na podlagi te uredbe.
- 74 Drugič, člen 12 te uredbe prepoveduje, da se odobri katera koli terjatev v zvezi s tako pogodbo ali tako transakcijo, na primer zahtevkov za odškodnino, zahtevkov za kompenzacijo ali zahtevkov za uveljavljanje garancije. Zaradi splošnosti in eksemplifikativne narave seznama zahtevkov, ki jih omenja in ki je uveden z izrazom „vključno“, ta člen 12 zajema vse vrste zahtevkov v zvezi s pogodbo ali transakcijo.
- 75 Tretjič, zahtevke, ki jih je prepovedano odobriti, mora v skladu s prvotno različico člena 12 Uredbe št. 204/2011 vložiti libijska vlada ali druga oseba ali subjekt, ki zahtevke vlaga prek nje ali v njeno korist, v skladu z različico, ki izhaja iz Uredbe št. 45/2014, pa med drugim katera koli libijska oseba, subjekt ali organ, ki ni naveden v Prilogi II ali Prilogi III k Uredbi št. 204/2011.
- 76 V tem okviru je treba ugotoviti, da plačila stroškov iz naslova pogodb o kontragarancijah s strani prvega kontragaranta garantu ali drugega kontragaranta prvemu kontragarantu načeloma ni mogoče izključiti iz področja uporabe člena 12 Uredbe št. 204/2011.
- 77 Po eni strani je namreč lahko izvedba pogodbe o kontragaranciji ovirana zaradi ukrepov, uvedenih s to uredbo, če je ime upravičenca te kontragarancije vpisano na seznam iz Priloge III k tej uredbi, kot v tem primeru velja za banko Sahara Bank za obdobje od 22. marca do 2. septembra 2011, ali če je ime upravičenca do garancije, ki je predmet kontragarancije, vpisano na ta seznam, kot v tem primeru velja za odbor HIB za obdobje od 11. marca 2011 do 29. januarja 2014.
- 78 Po drugi strani je zahtevek za plačilo stroškov iz naslova pogodbe o kontragaranciji zahtevkov „v zvezi s pogodbami“ ali zahtevkov „v zvezi s katero koli pogodbo“ v smislu člena 12 Uredbe št. 204/2011 v njeni prvotni različici oziroma v njeni različici, ki izhaja iz Uredbe št. 45/2014.
- 79 Vendar mora tak zahtevek, da bi bil prepovedan s členom 12 Uredbe št. 204/2011, nujno izhajati od ene od oseb, ki so naštet v tem členu.
- 80 Kolikor se nanaša na stroške iz naslova pogodbe, s katero je banka iz Unije izdala kontragarancijo libijski banki, zahtevek za plačilo spada na področje uporabe člena 12 te uredbe v prvotni različici, če se za libijsko banko lahko šteje, da je subjekt, ki deluje v korist libijske vlade, kar je edina kategorija iz tega člena v katero lahko v tem primeru spada taka banka.
- 81 V zvezi s tem mora predložitveno sodišče opraviti preverjanja, ki so potrebna za ugotovitev, ali je za banko Sahara Bank mogoče šteti, da deluje v korist libijske vlade.
- 82 Člen 12(1)(b) Uredbe št. 204/2011, kot izhaja iz Uredbe št. 45/2014, pa bi se v položaju, kot je ta iz postopka v glavni stvari, uporabil, ker je libijska banka, kateri je kontragarancijo izdala banka iz Unije, katera koli druga libijska oseba, subjekt ali organ, ki ni naveden v Prilogi II ali Prilogi III k tej uredbi, na katerega se nanaša ta določba.
- 83 Vendar je treba poudariti, da iz elementov v spisu, predloženem Sodišču, izhaja, da je banka TG banki Sahara Bank zadnja plačila na podlagi pogodbe o kontragaranciji med njima nakazala 16. julija 2013, tako da je treba presojo vprašanja, ali se člen 12 Uredbe 204/2011 uporablja za ta plačila, opraviti glede na prvotno različico tega člena.
- 84 Kolikor se zahtevek za plačilo nanaša na stroške iz naslova pogodbe, s katero je banka iz Unije izdala kontragarancijo drugi banki iz Unije, po drugi strani ni mogoče šteti, da glede na besedilo člena 12 te uredbe v prvotni različici ta zadnjenavedena banka deluje v korist libijske vlade. Te stroške namreč prejema na podlagi določil pogodbe, katere predmet je samo kontragarancija za bančno garancijo, izdano libijski banki.

- 85 Uporaba člena 12 te uredbe v različici, ki izhaja iz Uredbe št. 45/2014, je mogoča le, če je banka iz Unije, ki od druge banke iz Unije zahteva plačilo stroškov iz naslova pogodbe o kontragaranciji, oseba iz člena 12(1)(c) Uredbe št. 204/2011, ki se nanaša na osebo, subjekt ali organ, ki deluje v imenu oseb, subjektov ali organov iz tega odstavka 1(a) ali (b). Zato je nujno, da ta banka iz Unije deluje bodisi v imenu osebe, katere ime je vpisano na seznam iz Priloge III k tej uredbi, kot je odbor HIB v zadevi iz postopka v glavni stvari, bodisi v imenu libijske osebe, subjekta ali organa bodisi v imenu libijske vlade.
- 86 V pogodbeni verigi, ki jo sestavljajo bančna garancija in dve kontragaranciji, pa načeloma ni mogoče šteti, da banka iz Unije, kadar prejme stroške iz naslova pogodbe o kontragaranciji z drugo banko iz Unije, deluje v imenu garanta ali upravičenca do bančne garancije. Pogodba o kontragaranciji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, je namreč pogodba, sklenjena med nalogodajalcem in kontragarantom, s katero se ta enostransko in nepreklicno zaveže, da bo upravičencu na prvi poziv plačal določen znesek, pri čemer je pravni posel, ki je podlaga za to pogodbo, abstrakten. Edini cilj plačila stroškov iz naslova pogodbe o kontragaranciji s strani odredbodajalca kontragarantu je to, da se kontragarantu da plačilo za storitev, ki jo je opravil za nalogodajalca z izdajo kontragarancije. S prejemom tega plačila za kontragaranta torej ni mogoče šteti, da deluje v imenu garanta ali upravičenca bančne garancije, ki je bila tako predmet kontragarancije.
- 87 Zato je treba člen 12 Uredbe št. 204/2011 razlagati tako, da:
- se v prvotni različici uporablja, kadar mora stroške iz naslova pogodb o kontragaranciji banka iz Unije plačati libijski banki, vpisani na seznam iz Priloge III k tej uredbi, in kadar jih mora banka iz Unije plačati libijski banki, ki ni na tem seznamu, če je bančna garancija, ki jo je izdala libijska banka, v korist subjekta, ki je na tem seznamu, in če se za libijsko banko šteje, da je subjekt, ki deluje v korist libijske vlade, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče;
 - se v različici, ki izhaja iz Uredbe št. 45/2014, ne uporablja, kadar mora stroške iz naslova pogodb o kontragaranciji banka iz Unije plačati libijski banki, ki je vpisana na seznam iz Priloge III k tej uredbi, in kadar jih mora banka iz Unije plačati libijski banki, ki ni na tem seznamu, če je bančna garancija, ki jo je izdala libijska banka, v korist subjekta, ki je na tem seznamu, ker so bili ti stroški plačani pred začetkom veljavnosti te uredbe, in
 - se tako v prvotni različici kot v različici, ki izhaja iz Uredbe št. 45/2014, ne uporablja, kadar mora stroške iz naslova pogodb o kontragaranciji banka iz Unije plačati drugi banki iz Unije.

Člen 9 Uredbe št. 204/2011

- 88 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 9 Uredbe št. 204/2011 razlagati tako, da se lahko uporabi za plačila stroškov, kot so ti iz naslova različnih pogodb iz postopka v glavni stvari.
- 89 V skladu s tem členom 9 se člen 5(2) te uredbe ne uporablja za prilive na zamrznjene račune, kot so zapadla plačila po pogodbah, sporazumih ali obveznostih, ki so bili sklenjeni ali so nastali pred datumom, ko je Odbor za sankcije, Varnostni svet ali Svet fizično ali pravno osebo, subjekt ali organ iz člena 5 uvrstil na seznam, če so taka plačila zamrznjena v skladu s členom 5(1).
- 90 Tako se določbe člena 9 Uredbe št. 204/2011 nanašajo le na plačila osebam, katerih ime je vpisano na seznam iz Priloge II k tej uredbi ali na seznam iz Priloge III k tej uredbi.

- 91 V tem primeru upravičenec do bančne garancije, in sicer odbor HIB, od vpisa svojega imena na seznam iz Priloge III k Uredbi št. 204/2011 ni prejel nobenega plačila iz naslova pogodbe o bančni garanciji v njegovo korist. Poleg tega je garantni banki, v tem primeru banki Sahara Bank, njene stroške izdaje te garancije kontragarantna banka, in sicer banka TG, plačala le v obdobju, ko njeno ime ni bilo vpisano na seznam iz te priloge.
- 92 V takih okoliščinah se torej člen 9 te uredbe ne uporablja.
- 93 Zato je treba člen 9 Uredbe št. 204/2011 razlagati tako, da se ne uporablja za plačila stroškov, kot so tisti iz naslova različnih pogodb iz postopka v glavni stvari.

Člen 17(1) Uredbe št. 2016/44

- 94 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 17(1) Uredbe št. 2016/44 razlagati tako, da se uporablja v položaju, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v katerem do dokončnega obračuna stroškov kontragarancije, ki jih banka iz Unije dolguje drugi banki iz Unije, pride po začetku veljavnosti te uredbe.
- 95 Uredba št. 2016/44 je v skladu s svojim členom 26 začela veljati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije, in sicer 20. januarja 2016.
- 96 Poudariti je treba, da določbe člena 17(1) te uredbe v bistvu ustrezajo določbam člena 12(1) Uredbe št. 204/2011 v različici, ki izhaja iz Uredbe št. 45/2014.
- 97 V tem primeru je do vseh plačil banke TG v korist banke Sahara Bank prišlo v času veljavnosti Uredbe št. 204/2011, tako da se določbe Uredbe št. 2016/44 ne morejo uporabiti.
- 98 Plačila v zvezi s stroški iz naslova pogodbe o kontragaranciji med bankama SH in TG pa spadajo na področje uporabe Uredbe 2016/44, ker do dokončnega obračuna in kasnejšega plačila teh stroškov še ni prišlo, ko je začela veljati ta uredba.
- 99 Zato je treba člen 17(1) Uredbe št. 2016/44 razlagati tako, da se uporablja za stroške kontragarancije, ki jih banka iz Unije dolguje drugi banki iz Unije v položaju, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v katerem je do dokončnega obračuna prišlo po začetku veljavnosti te uredbe.

Stroški

- 100 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. Člen 5(2) Uredbe Sveta (EU) št. 204/2011 z dne 2. marca 2011 o omejevalnih ukrepih zaradi razmer v Libiji je treba razlagati tako, da:
 - se uporablja v položaju, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v katerem mora stroške iz naslova pogodbe o kontragaranciji banka iz Evropske unije plačati libijski banki, katere ime je vpisano na seznam iz Priloge III k tej uredbi, in

- se načeloma ne uporablja v položaju, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v katerem mora stroške iz naslova pogodbe o kontragaranciji banka iz Unije plačati libijski banki, katere ime ni več vpisano na seznam iz Priloge III k tej uredbi, ali ki jih mora banka iz Unije plačati drugi banki iz Unije, če je upravičenec do bančne garancije, ki jo je izdala libijska banka, subjekt, ki je na tem seznamu, razen če to plačilo zaradi pravnih ali finančnih povezav med banko, prejemnico tega plačila, in subjektom, ki je na navedenem seznamu, ne vodi do posrednega dajanja zadevnih stroškov na razpolago temu subjektu.

2. Člen 12 Uredbe št. 204/2011 je treba razlagati tako, da:

- se v prvotni različici uporablja, kadar mora stroške iz naslova pogodb o kontragaranciji banka iz Evropske unije plačati libijski banki, vpisani na seznam iz Priloge III k tej uredbi, in kadar jih mora banka iz Unije plačati libijski banki, ki ni na tem seznamu, če je bančna garancija, ki jo je izdala libijska banka, v korist subjekta, ki je na tem seznamu, in če se za libijsko banko šteje, da je subjekt, ki deluje v korist libijske vlade, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče;
- se v različici, ki izhaja iz Uredbe Sveta (EU) št. 45/2014 z dne 20. januarja 2014, ne uporablja, kadar mora stroške iz naslova pogodb o kontragaranciji banka iz Unije plačati libijski banki, ki je vpisana na seznam iz Priloge III k tej uredbi, in kadar jih mora banka iz Unije plačati libijski banki, ki ni na tem seznamu, če je bančna garancija, ki jo je izdala libijska banka, v korist subjekta, ki je na tem seznamu, ker so bili ti stroški plačani pred začetkom veljavnosti te uredbe, in
- se tako v prvotni različici kot v različici, ki izhaja iz Uredbe št. 45/2014, ne uporablja, kadar mora stroške iz naslova pogodb o kontragaranciji banka iz Unije plačati drugi banki iz Unije.

3. Člen 9 Uredbe št. 204/2011 je treba razlagati tako, da se ne uporablja za plačila stroškov, kot so tisti iz naslova različnih pogodb iz postopka v glavni stvari.

4. Člen 17(1) Uredbe Sveta (EU) 2016/44 z dne 18. januarja 2016 o omejevalnih ukrepih zaradi razmer v Libiji in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 204/2011 je treba razlagati tako, da se uporablja za stroške kontragarancije, ki jih banka iz Evropske unije dolguje drugi banki iz Unije v položaju, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v katerem do dokončnega obračuna pride po začetku veljavnosti te uredbe.

Podpisi